

Moteris, galinti prajuokinti Lietuvą

Miglė Andrulionytė

www.posh.lt, 2008 03 28

Brigita Arsobaitė prisipažino, kad su ja niekada neliūdna. Tikriausiai daugiau nei pusė to, ką ji pasako, sudaro neverbalinė kalba: jos gestai, manieros, kalbėjimo tonas. Ji gali rimčiausiu veidu pasakyti pokštą ir įgarsinti bet kokį personažą.

Brigita - tikra komikė, todėl nereikia stebėtis jos pasirodymu laidoje "Ačiū Dievui, atėjai". Tiesa, dainuoti moteriai sekėsi ne taip gerai, todėl jau per pirmąjį projekto "Dainų dešimtukas" balsavimą ji su partneriu Vladu Kovaliovu iškrito, tačiau dėl to neliūdėjo. Atvirkščiai - jau kitą dieną ėmėsi "užmestų" darbų.

"Atsisakius dalyvauti Larisai Kalpokaitei, dainuoti pasiūlė man. Na, dainuot, tai dainuot. Nors labiau norėjau sudalyvauti "Šokių dešimtuke", - prisipažįsta Aktorė. Brigita Arsobaitė taip kruopščiai ir ilgai mokėsi laikyti mikrofoną, kad kartą skambindama draugei mobilųjį telefoną priglaudė ne prie ausies, bet prie burnos.

"Suvokiau, kad man linksmi važiuoja stogas", - juokėsi Brigita.

Vaikystė

Aktorė užaugo Klaipėdoje: tarp daugiaaukščių, betono ir šalia jūros.

"Žaidimai buvo paprasti - kanalų kasimas po lietaus, laipiojimai tvoromis, stogais, važinėjimai dviračiu. Kartais žaisdavau su mergaitėmis, kartais su berniukais, o kartais viena. Tačiau augau tarp labai įdomių žmogeliukų. Būtent kieme vystėsi visa mano fantazija ir kūrybiniai pradai".

Nepaisant pašėlusios vaikystės, futbolo, karate užsiėmimų, būdama paauglė Brigita pradėjo drovi.

"Darželyje buvau aukšta, todėl šokti į porą mane statydavo ne su berniuku, o su mergaite. Kokia gėda! O ir klasės draugės brendo greičiau, joms pradėjo rūpėti pasimatymai.

Galvodavau, matyt esu „nebrendyla". Kai matydavau jas einant į susitikimus su vaikinais - pasislėpdavau. Aš rengdavausi treningais ir mūvėdavau sportbačius. Viena klasės draugė pasivedusi "mokė": "ko neini su mumis į kokią diskoteką, paskui juk neturėsi ką prisiminti". Žinoma, dabar Brigitai tai kelia juoką, nes prisiminti tikrai yra ką.

Teatro studijos

Pasak Brigitos, likimas ją savotiškai apsaugojo nuo mokslų Dailės akademijoje. Labai rimtai ketinusi ten studijuoti, Brigita paskutinę akimirką perbėgo į aktorių gretas.

"Dailės akademija niekur neprapuolė. Lankau ten piešimą keletą kartų per savaitę. Kuriu ir toliau kursiu, tačiau nesu suformuota šios įstaigos. Ne visi ją baigę sugeba nupiešti žmogaus portretą, kurį daugiau mažiau esu įvaldžiusi. Juk pirmiausia išmokstama parašyti sakinį, o paskui rašomas romanas", - pasakoja Brigita.

Brigitos tapytas portretas

"Muzikos akademijos laukiamajame per stojamuosius visi kvailiojo, grojo gitaromis, darė salto, juokėsi, dainavo. Man čia patiko labiau. Priduodant dokumentus, reikalavo vidurinės mokyklos baigimo atestato originalo, o aš teturėjau jo kopiją. Man pasakė, kad kopijos nepriims, nes žmonės, kurie stoja į Muzikos akademiją, aktoryste klieđi ir tam ruošiasi ilgai. Galiausiai dokumentų kopijas priėmė: "ai, duok, vistiek neįstosi". Bet įstojau", - juokiasi Brigita.

Menininkė sako save labiau įsivaizdavo ne teatro, o kino aktore. Tačiau ne paslaptis, jog kino rinka Lietuvoje yra labai maža. Be to, teatras sužavėjo, įtraukė ir užvaldė.

"Su Cezariu ir keturiais kurso draugais sukūrėme savo teatrą - "Cezario grupė". Kartu kuriame spektaklius, vaidiname jau sukurtus, važiuojame į gastroles, žodžiu, laužome bendrą duonos kepalą. Tokių nepriklausomų grupių būtis Lietuvoje toli gražu nėra klota rožėmis. Neturime savo patalpų, nesame valstybės finansuojamas teatras, todėl mūsų ateitis miglota, bet kartu mes - jėga. Beje, nesame uždari, ir į savo kompaniją priimame vis naujų, jaunų, talentingų žmonių.

Teatras ir kinas aktoriui padeda atverti savo tikrąjį "aš", bet kino ir teatro vaidybos principai gerokai skiriasi. Vaidindamas taip, kaip teatre, kine automatiškai tampa neorganiškas", - paaiškina Brigita.

Gyvenimas

Populiarumo Brigita nesibaimina, jos gyvenimas - labai paprastas. Svarbiausia nepamiršti sau pasakyti "niekada nedaryk to, ko nenori daryti".

Paprašyta papasakoti komiškus nutikimus iš teatro gyvenimo, aktorė prisiminė vieną spektaklio "Arabiška naktis" situaciją, kuomet į sceną turėjo išeiti su dideliu arabišku peiliu. Išbėgusi į užkulsius, peilio ji niekur nerado, adrenalino apimta sunkias kolonėles smulki Brigita kilnojo kaip dėžutes, tačiau vienintelis įrankis, kurį aptiko, buvo kameros stovas. Aktoriai kaip mat turėjo pakeisti visą tekstą: "pasirodo arabė, o jos rankose - stovas! Tuo daiktu sėkmingai scenoje mojavusi viena ranka, pospektaklio jau to daryti nebegalėjo - nelengvas daikčiukas. Juoko buvo visiems".

Kitas smagus nutikimas įvyko jau ne teatre.

"Einu sau užsisvajojusi, žiūriu - Andrius Kaniava prie Katedros bokšto: sudaužytas, atsilapojusiu paltu, abejingu žvilgsniu, kažkoks pasimetęs, lyg išgėręs, sumuštas. Galvoju, reikia padėti, negaliu ramiai praeiti pro kolegą. Aš prieinu prie jo ir sakau "einam, palydėsiu tave". Tik apsidairau - visur kameros, ir suprantu, kad ką tik įlindau į seriale kadra. Kokia gėda buvo, nieko nesakiau - nurūkau akimirksniu. Geras aktorius tas Andrius".

Kaip ir dažnas aktorius Brigita turi svajonių vaidmenį.

"Tai klauniukė Gelsomina iš Federico Fellini filmo "Kelias" (La Strada). Šiame filme režisieriaus žmona Giulietta Masina vaidina šį personažą. Norėčiau būti klounė cirko arenoje. Tai dar viena didelė aktorystės šaka, šalia kino ir teatro. Ir dar norėčiau, kad visi gyventų ilgai ir laimingai, kad pasaulyje nebūtų vargšų".

Nuotraukos - G. Žilinsko, A. Sidorenko, T. Kaunecko